

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/65/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6621010494
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6621010494.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD. a JUDr. Petra Kvietka v trestnej veci odsúdeného I. C., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeného opatrovníčkou K. C., nar. XX.XX.XXXX, pre trestný čin ohovárania podľa § 206 ods. 1 Tr. zák., účinného do 31.12.2005., na neverejnom zasadnutí dňa 28. júna 2022, o sťažnosti opatrovníčky odsúdeného cestou obhajcu proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3Nt/1/2022 zo dňa 21. apríla 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť opatrovníčky odsúdeného I. C., cestou obhajcu I.. Y. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp. zn. 3Nt/1/2022 zo dňa 21. apríla 2022 Okresný súd Veľký Krtíš podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh opatrovníčky odsúdeného zo dňa 23.01.2022, doplnený v dňoch 11.02.2022,22.02.2022,23.03.2022 a 05.04.2022 na povolenie obnovy konania vedeného Okresným súdom Lučenec pod sp. zn. 2T/49/2000, pretože súd nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podala opatrovníčka odsúdeného cestou obhajcu priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí konanom dňa 21.04.2022 sťažnosť, ktorú bola písomne doplnená prostredníctvom ustanoveného obhajcu odsúdeného podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 13.06.2022. V písomných dôvodoch sťažnosti obhajcu odsúdeného v podstate namietal, že odsúdený po vykonaní trestu sa dozvedel nové veci ohľadne jeho odsúdenia a to predovšetkým, ktoré by potvrdzovali jeho nevinu, čo od počiatku tvrdil, ale súd to nerešpektoval. Bolo akcentované, že odsúdený navrhoval vypočuť vo veci svedkov, ale prvostupňový súd ich odmietol predvolať a vypočuť, pričom súd hodnoverným spôsobom nevysvetlil, prečo by svedkovia nemohli aj po dlhšom čase náležite objasniť okolnosti prípadu. Súd mal vykonať vo veci dokazovanie výsluchom svedkov a až následne po ich vyhodnotení mal vo veci rozhodnúť. Ďalej bolo akcentované, že sa jedná o nové skutočnosti, ktoré neboli súdu známe v čase rozhodovania vo veci. Na základe uvedeného bolo navrhnuté, aby sťažnostný súd zrušil napadnuté uznesenie prvostupňového súdu a vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa § 192 ods. 1/ Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť opatrovníčky odsúdeného cestou obhajcu nebola dôvodne podaná, pretože v posudzovanom prípade neboli splnené podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1/ Tr. por.

Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že I. C. bol trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/49/2000 zo dňa 13.03.2000 uznaný vinným z trestného činu ohovárania podľa § 206 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. 12. 2005 Z. z., za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov podmienene, s odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňom 24. 03. 2000.

Uznesením Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/49/2000 zo dňa 24. 07. 2001, právoplatným dňa 30.07.2001, súd vyslovil, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia osvedčil, preto sa v zmysle § 60 ods. 4 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Podaním doručeným okresnému súdu dňa 23. 01. 2022 opatrovníčka odsúdeného v zmysle § 396 ods. 3 Tr. por. s odkazom na § 308 ods. 2 Tr. por. podala návrh na povolenie obnovy konania vedeného Okresným súdom Lučenec v sp. zn. 2T/49/00. Tento návrh doplnila viacerými podaniami v dňoch 11. 02. 2022, 22. 02. 2022, 23. 03. 2022 a posledne 05. 04. 2022. Ako dôvod pre povolenie obnovy konania uviedla to, že jej manžel I. C. bol nespravodlivo odsúdený, keď Okresný súd v Lučenci nedostatočne zistil skutkový stav a rozhodol. Pre objasnenie veci navrhla na verejnom zasadnutí vypočuť svedkov I. T., P. G., M. T., I. V., I. C. J., R. J., G. N., I. T. a R. N.. Bol to vtedajší starosta Obce Dobroč I. T., ktorý v tejto funkcii poškodzoval občanov obce a zneužíval svoju právomoc a na úkor obecného majetku sa obohatil a tiež robil pozemkové podvody. O návrhu prvostupňový súd rozhodol sťažnosťou napadnutým uznesením.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Skutočnosťou skôr neznámou v zmysle citovaného ustanovenia je potrebné rozumieť určitý objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Dôkaz predtým neznámy môže byť taký dôkaz, ktorý v pôvodnom konaní nebol vykonaný, alebo taký, ktorý sice bol v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom. Existenciu nových skutočností v konaní o povolení obnovy konania je zároveň potrebné preukázať.

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania podľa citovaného zákonného ustanovenia (§ 394 ods. 1 Tr. por.) súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk, a to či ide o skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu neznáme a zároveň či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v § 394 ods. 1 Tr. por. Sťažnostný súd poznamenáva, že skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novo tvrdených skutočností a novo navrhovaných dôkazov. Pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

Úlohou obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku je teda zistiť, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného.

Zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia sa v konaní o obnove konania nepreskúmava. Toto konanie sa v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Dôvodom obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku teda nemôže byť každá

nová skutočnosť alebo nový dôkaz, o ktorých sa súd dozvie, ale len tie kvalifikované, teda také, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie o vine a treste, pričom toto posúdenie je výlučne úlohou rozhodujúceho súdu. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jej právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

Okresný súd v danom prípade postupoval dôsledne a dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že v prípade odsúdeného neboli splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v predmetnej trestnej veci. Výrok o zamietnutí návrhu opatrovníčky odsúdeného tak zodpovedá stavu veci a zákonu, pričom aj konanie, ktoré mu predchádzalo, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Napadnutému rozhodnutiu nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok, a keďže prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil dostatočne a presvedčivo, krajský súd v zásade na odôvodnenie napadnutého uznesenia odkazuje, keďže opakovať správne a podrobné dôvody zákonného rozhodnutia by bolo nadbytočné.

Z návrhu opatrovníčky odsúdeného je zrejmé, že sa v podstate domáhal prehodnotenia dôkazov, ktoré boli v pôvodnom konaní riadne vykonané a vyhodnotené tak individuálne, ako aj v ich súhrne. Aj na ich základe bolo potom jednoznačne a nepochybne preukázané, že sa odsúdený predmetnej trestnej činnosti dopustil. Pokiaľ ide o nové skutočnosti a dôkazy, a síce výpoveď svedkov M. T., I. V., I. C. J., I. T. a R. N. I. J., je nepochybné, že došlo k splneniu prvých dvoch podmienok potrebných pre povolenie obnovy konania uvedených v Trestnom poriadku, keďže sa jedná o dôkaz nový, súdu skôr neznámy. V posudzovanom prípade, keď trestné stíhanie odsúdeného bolo právoplatne skončené vydaním trestného rozkazu, t.j. bez rozvinutia súdneho konania do hlavného pojednávania a procesu dokazovania, tak možno opatrovníčkou odsúdeného uvádzanú skutočnosť konfrontovať len s dôkazmi vykonanými v prípravnom konaní. Trestné konanie odsúdeného vzhľadom na výsledky dokazovania v spojení so skutočnosťou, že trestná činnosť odsúdeného bola v pôvodnom konaní dostatočne preukázaná, skončilo vydaním právoplatného trestného rozkazu, ktorý mu bol uložený podmienkový trest odňatia slobody s primeranou skúšobnou dobou.

Pokiaľ ide o splnenie poslednej podmienky, krajský súd sa stotožnil s argumentáciou okresného súdu, ktorý podrobne odôvodnil, z akých dôvodov uvedený dôkaz, teda navrhované výsluchy svedkov nepovažoval za taký, ktorý by v spojení s dôkazmi vykonanými v pôvodnom konaní mohol mať za následok zmenu pôvodného rozhodnutia o vine alebo treste. Je potrebné uviesť, že odsúdený už v minulosti podal viaceré návrhy na povolenie obnovy konania, ktoré však boli zamietnuté a súčasný návrh opatrovníčky odsúdeného na povolenie obnovy konania je tak len opakovaním predchádzajúcej obhajoby odsúdeného, teda, že jeho tvrdenia voči starostovi obce Dobroč I. T. sú pravdivé, ku ktorým už bolo zaujaté stanovisko prvostupňovým súdom. Na uvedenom závere nič nemení skutočnosť, že odsúdený na podporu svojich tvrdení oproti predchádzajúcim návrhom žiadal vykonať aj iné dôkazy, a to výsluch novonavrhnutých svedkov, keďže tieto majú preukázať už predtým súdmi preverované skutočnosti, pričom však nekonkretizoval žiadne skutočnosti, ktoré by mali výpoveďami navrhnutých svedkov výjsť najavo, preto krajský súd v zhode s úsudkom prvostupňového súdu dospel k záveru, že odsúdeným navrhnuté dôkazy nie sú takej dôkaznej sily, aby v spojení s dôkazmi už skôr vykonanými, vzhľadom na ich komplexnosť, rozsah, silu, a z toho vyplývajúcu celkovú dôkaznú hodnotu, mohli mať zásadný vplyv na právoplatné rozhodnutie o jeho vine a treste, resp. ktoré by mohli viesť k inému meritórnemu rozhodnutiu.

V neposlednom rade je potrebné opakovane uviesť aj to, že pokiaľ odsúdený nebol spokojný s výsledkami dokazovania v pôvodnom trestnom konaní Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/49/2000, bolo jeho právom uplatniť proti trestnému rozkazu opravný prostriedok - odpor, avšak odsúdený túto možnosť nevyužil, preto uvedený trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť.

Keďže okresný súd napadnuté rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodnil, a krajský súd sa s uvedenými dôvodmi v plnom rozsahu stotožnil, na odôvodnenie napadnutého uznesenia odkazuje, pretože opakovať správne a podrobné dôvody zákonného rozhodnutia by bolo nadbytočné. V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu

(rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd konštatuje, že okresný súd postupoval správne a v súlade so zákonom, keď návrh opatrovníčky odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol, pretože v tomto prípade preto neboli splnené podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1/ Tr. por.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na uvedené skutočnosti preto krajský súd v súlade s citovaným ust. § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť opatrovníčky odsúdeného cestou obhajcu I.. Y. ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.